

Kanizsa Big Band - Nyári tábor (Órtilos - 2015. 08. 15-16-17.)

2015. augusztus 28., Berdisz Tamás

Berdisz Tamás jazz dobos, oktató lapunkban rendszeresen publikál. Most is én kértem meg, hogy írjon a JazzMa.hu-nak a Zala megyében (csurgói járás) töltött 3 napjáról beszámolót! – A szerk.

Az előzmények:

Vámos Béla szaxofonos, zenepedagógus, a Kanizsa Big Band zenekarvezetője.

Kapcsolatunk a 90'-es évekre nyúlik vissza, amikor is létezett már egy "Lengyeltóti Jazz tábor" Lengyeltótiban, 20 km-re a Balaton déli partjától, Korolovics Lajos szervezésében, vezetésével, aki akkoriban a helyi zeneiskola tanára és a számos jazz versenyen eredményesen szereplő Lengyeltóti Big Band vezetője volt.

1995-től engem is meghívtak tanítani ebbe a jazz-táborba, ami elsősorban a big band zenéről szólt. Hangszeres órák és csoportos big band foglalkozások zajlottak egész nap. Egy ilyen tábor alkalmával ismerkedtem meg Vámos Bélával, aki gyakorló zenetanárként ott ült a tábor big band szekciójában a gyerekek között és próbálta ellesni a stílus fortélyait.

Én magam 16 éves koromban, a Pécsi Zeneművészeti Szakközépiskola diákjaként ismerkedtem meg a big band zenével. Azt hiszem, már ekkor eldőlt, hogy ez egy örök szerelem lesz közöttünk. Iskolai big bandet alakítottam, elkezdtem hangszerelni, persze akkor még a magam amatőr módján, mindenesetre eléggé beleástam magam ebbe a stílusba. Aztán az iskolák elvégzése után végigjártam jó néhány zenekart:

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Jazz Tanszék Big Band-je

Határőrség Big Band-je

Budapest Jazz Orchestra

Kurzusokat tartottam big band-eknek. Először csak a ritmusszekciókkal foglalkoztam, aztán már egész zenekarokkal is.

Vendégként szerepeltem számos hazai big band zenekarral, többek között a Kanizsa Big Band-del is.

Közös szereplésünk után három év elteltével 2014-ben egy tanév végéhez közeli napon kaptam Vámos Bélától egy felkérést, hogy a Kanizsa Big Band szokásos (!) nyárvégi táborába jöjjenek el és próbáljam rendbe szedni egy kicsit a társaságot... A munka nem volt teljesen idegen, mivel az Etüd konzervatóriumban évek óta zenekari tanárként is foglalkozom ezzel.

Nagyon megtisztelő feladatnak ígérkezett, és jókor is jött a felkérés, épp egy szakmai mélypont közepén... Feltöltött energiával a kihívás, hogy egy egész zenekarral kell foglalkoznom, hasznos tanácsokkal kell ellátnom a zenekar minden szekcióját. Elő kellett hát vegyem a régi tapasztalataimat a fúvós hangszerek működéséről, tulajdonságairól, frazeálási szokásokról, szabályokról. Csikorogva indult be itthon a gépezet. Aztán, amikor a tábor helyszínére megérkeztem, megláttam a zenekart, megéreztem a bizalmat, amivel felém fordultak, egy csapásra minden könnyűvé vált.

A feladat: a zenekar jelenlegi repertoárját felrázni, tökéletesíteni, rendbe szedni.

A zenekar gyakorló klasszikus zene tanárokból, fúvószenekari tagokból, műkedvelő amatőr, de képzett zenészekből áll. A big band zene iránti elkötelezettségüket mi sem bizonyítja jobban, mint hogy évek óta szabad hétvégéiket áldozzák fel a próbákra, sőt minden nyáron egy egész hétvégét töltenek távol a családjuktól, hogy egy vidám és hasznos "csapatépítő tréningen" vegyenek részt.

Nekiálltunk. Az első számot meghallgatva megpróbáltam összegezni a feladatunkat a hallottak alapján. Szerettem, ha tudunk egy objektív képet adni magunkról, hogy állunk, mik az erényeink, mik az orvoslásra szoruló problémáink, mi a realitás, hogy három napba mennyi minden férhet bele. Mivel Béla remekül vezeti a zenekart, céлом az volt, hogy elindítsunk egy olyan tanulási, gyakorlási, próbálási folyamatot, amit aztán az év többi részében önállóan is tudnak folytatni próbáikon. Végignéztük a repertoárt, amennyire az időnk engedte, behatóan foglalkoztunk a számokkal, és a tábor zárásaként eljátszottuk az egész műsort magunknak, majd megbeszéltük egy vidám táborzáró ebéd mellett, ki-mire emlékezett az elmúlt napokban tanultakra a koncert során. Az első alkalommal ennyire tellett az időnkől.

Aztán idén januárban, amikor a Kanizsa Big Band 10 éves fennállását egy (teltházas!) koncerttel ünnepelte, meglátogattam a zenekart meglepetésszerűen, mivel nagyon kíváncsi voltam, mennyi maradt a nyár emlékeiből, hogy zajlik a munka, hogy szól a zenekar. Azt hiszem, Ők lepődtek meg a legjobban, amikor felbukkantam a bejáratnál.... Hallottam, hogy terjed a hír: "Itt a Berdisz"... Szívmelengető volt az érzés!

Idén augusztusban ismét csak megszerveztük ezt a háromnapos eseményt, de most azzal a kifejezett koncepcióval, hogy a zenekar novemberi koncertjére készüljünk, ahol is a vendég László Attila gitárművész lesz, akivel nekem is nagy élményt jelentett több alkalommal együtt muzsikálni. Attila "Dr. Q" című szerzeményébe kezdte beletörni a bicskáját a zenekar, legalább is Vámos Béla ezzel a hírrel hívott fel, én pedig úgy gondoltam, hogy nem hagynám ezt ennyiben és ezt a három napot e köré a szám köré tervezem. Azt hiszem, a tábor végén már mindannyiunknak az volt a véleménye, hogy a feladat ugyan nehéz volt, de megérte legyőzni ezt a kihívást! Nagyszerűen helytállt a zenekar, mosolyogva türték, hogy módszeresen tapasztom ki a belüket, mindenkitől a maximumot elvárva!

A tábor programja igen csak feszített. A szinte egész napos próbát (09.00-12.30-ig és 14.30-19.00-ig) csak a tábor és zenekarvezető élete párja, Vámos Yvette által elének tálalt finom ételek elfogyasztása idejére fejeztük be. Az igazsághoz persze hozzá tartozik az is, hogy a túlérett gyümölcsök utóhasznosításából származó hangulatfokozó italok is megkönnyítették néha (...) az egy-egy nap végére felgyülemllett feszültségek feloldását, természetesen maximálisan kulturált körülmények között...

Még egy mondat a környezetről: a tábor helyszíne a Dráva-Mura összefolyásánál Nagykanizsától 20 km-re fekvő gyöngyszem, egy Örtilos nevű pici település. Egy kirándulást mindenképp megér a helyszín! Illatok, természet, csend (amíg nem kezdtünk el dudálni...), nyugalom.

A tábort rendkívül sikeresnek és hasznosnak értékelem, mind zeneileg, mind emberileg, a csapat összekovácsolása tekintetében is, ami elengedhetetlen feltétele egy jó zenekar működésének, életben tartásának.

Kívánom, hogy kapjon kedvet az országban kitartóan dolgozó több mint 20 (!) big band zenekar is ehhez hasonló közös együttlétekhez!

Köszönöm a Vámos Béla és a zenekar szeretetét, a bizalmat, a meghívást e megtisztelő feladatra! Remélem, meg tudom/tudtam hálálni!

